

Es Ca d' Inca

Lladrará cada diumenge mentres li donin que menjar

Administració e Imprempta: S. Francesch, 23.

ESPANYA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE : ESTRANJER: DUES IDEM IDEM.

PAGO PER ADELANTAT

PAPAM HABEMUS

DIMECRES decapvespre una repicada general de campanes, anunciá a la ciutat d'Inca, la bona nova de que ja teniem Papa.

El Eminentíssim Cardenal Joseph Sarto, Patriarca de Venecia, es estat s' elegit per Deu, per asseurarsé a la cadira pontifical. El càlculs dels homos que pronosticavan en qui cauria s' elecció, han sortits errats; sempre s' ha vist qu' el qui ha volgut escudriñar les obres de Deu, ab orgull, ha quedat confús.

El nou Jerarca s' anomena Pío X. Nom simpatic, qu' encara no es caigut de sa boca ni del cor dels catòlics, recordant l' immortal Papa de l' Inmaculada.

Pareix qu' en Sarto es de casa pobre, qu' encara té sa mare viva, dues germanes fradines, una casada ab un escolá, un altre ab un hostoler y un germá comerciant de vins.

¿Y encare dirán que l' Iglesia no mira ab bons ulls la democracia?

Quant va apareixer a n' el balcó principal del Vaticá, l' escut de Pío X, les tropes italianes qu' estavan a la plassa de Sant Pere, li tributaren els honors reals; prova eloquentíssima que en el Quirinal regonexen la realesa del Papa.

¡Quina alegría per sa mareta, tenir cop en sech, un fill Papa ab sos honors de Rey! Alegremmos tots y glorifiquem al Altíssim per tantes mercês.

Es Ca d' Inca, que dedicá un nombre a la memoria del gran Lleó XIII, no solament com a Vicari de Cristo, sino que també com admirador de la seva perso-

nalidat; rendeix avuy, homenatge de veneració y amor a Pío X, y promet obediencia a les seves ensenyances com a sussesor del Príncep dels apòstols

LA REDACCIÓ.

CONTRAST

*Cada dia quant tornava
la barqueta de pescar,
sonreya la pescadora
demunt la platja esperant.*

*Al veure la nau petita
per les ones llenegar
la vela p' el sol ferida
y empesa p' el fresch embat;
y a proa al mirar los covos
de peixos vius estibats;
contenta la pescadora
aixís solia exclamar:*

*¡Que son de blaves les ones!
¡Que n' es d' hermosa la mar!...*

*Un dia en aquelles costes
reyná may vist temporal;
corrien les altes ones
com a cavalls desbocats,
blanquíssima sabonera
brollant de sos raulls caps,
y a les roques de la platja
envestien tot cridant
qu' inmòvils a dins l' arena
esperaven per lluitar.*

*Planyent les blanques gavines
arribaren als penyals,
y ab los crits esgarrifosos
pareixien pregonar
lo que veren a trench d' auba
trescant valentes enllá...
Pujaren negrenques boyres
endolant el cel...*

Mirant

*les ones que van y venen
a demunt la platja está
la pescadora, la barca
que torni al port esperant.*

*¡Ay que no l' afina encara!...
¡Ay Deu, que may tornarà!...*

*Y la jove pescadora
repetia, tot plorant:
¡Que son d' amargues les ones!
¡Que n' es de falsa la mar!...*

Joseph M. TOUS MAROTO.

La grogor de las vinyas

VITICULTURA

La grogor ó clorosis de las vinyas, que enguany se manifesta d' una manera tan especial, deu atribuirse á las pluhas abundants de la darrera primavera, que han sigut causa de que la malaltía prengües una intensitat que no es comú.

Es ben sabut que l' abundor en la terra de carbonat de cals motiva aquesta afecció de la vinya, privant als pampols de la substancia verda que ls colora. Las repetidas pluhas han dissolt la calissa ó carbonat de cals, y la planta n' ha absorvit grans quantitats; podriam dir que la malaltía no es més que un enfit ó indigestió de calissa, indigestió que ha alterat lo funcionament normal de la planta y li privá la sanitat.

Perá corretjir ó curarla de la indisposició que sofreix y restablir la normalitat de que s' veu privada, cal destruir la causa de la perturbació; y com aquella, com havem dit, no es altre que una indigestió de calissa, privantli de dit aliment, es á dir posantla á dieta, se restablirá l' equilibri y la planta reverdirá, que equival á dir que s' curará.

Peró s' ens dirá: ¿cóm podrém lograr privar á la planta d' absorvir á la calissa ó bé oposarse á que s' disolgui? Cóm? Zenzillament: maneiant ab oportunitat lo sulfat de ferro. Aquesta sal en contacte ab lo carbonat de cals, ja en l' interior dels mateixos vegetals, ja en la terra que els envolta, té la propietat de descompondrerla ó destruírla, transformant la barreja de sulfat de ferro y calissa, en guix y en carbonat de ferro, substancias que lluny d' esser perjudicials més aviat favoreixen y vigorisan lo vegetal.

Lliure ja de calissa aquell, la clorosis desapareixerá, la planta se tornarà verda, troyent nova brotada, y d' un estat malaltís y migrat passará á enrobustirse y vigorisarse y evolucionant ab desembrás portará á bon terme la vegetació de tots sos òrguens y la maduració de sos fruyts.

La manera de suministrar á la vinya lo sulfat de ferro pot ferse de diferentas maneras.

Com á remey preventiu, pot usarse al hivern, enterrant dos ó trecents grams de sulfat de ferro al vol de cada soca. Las pluhas lo dissolen y al descompondrers neutralisa tota la calissa que s' troba al costat de las rels del coll de la soca. Además, aquesta també absorveix sulfat, que destrueix la calissa que s' cola dintre del vegetal. Té l' inconvenient aquest sistema d' esser poch actiu y d' exigir grans quantitats de sulfat. Además obliga á tenir de repetirlo molts anys seguits, pera que sos resultats siguin ben manifestos.

*d. Ramon Solveler
Nauy - Ribera
Palma*

Altre tractament més econòmic, però també preventiu; consisteix en untar totes las llevadas que s fan al podar los ceps ab una disolució de sulfat de ferro al 30 per cent. Pera qu 'l tractament se fassa sensible es necessari podar durant los mesos d' Octubre y Novembre, avans de que els pampols cayguin.

Com havém dit, ab dós tractaments son preventius, es á dir, que han de ferse avans de la brotada dels ceps; pero com de lo que tractám es de curar las plantas qu'en l' actualitat denotan son malestar, tindrem de recorre als que pogan usarse pera curar la dolencia que actualment los ceps sofreixen.

Un d' ells consisteix en espargir ab la máquina de sulfatar una disolució de sulfat de ferro sobre las fullas en la proporció de mitj per mil, ó sia una lliura y mitja de sulfat de ferro per carga d' aigua.

La operació deurá repetirse duas ó tres vegadas, segons la intensitat de la malaltia. Pera estalviarse feyna y jornals, pot ferse á la vegada que se sulfata pera combatre 'l mildiu, ajuntant á la disolució de sulfat de coure la proporció de sulfat de ferro que acabám de senyalar.

Pero 'l procediment més senzill, barato y eficas, que recomaném, es lo següent: Descalsar fins á trobar las primeras arrels de la planta y treure la peli fins á posar á descobert l' albench (albura) y untar totes las deridas ab una disolució de sulfat de ferro al 35 ó 40 per cent, y fet això, tornar á tapar las arrels.

Aquestos días ho havém posat en práctica en ceps que semblavan incurables y també en alguns arbres ben cloròtics, y tenim la satisfacció de dir que 'ls primers s' han reverdit del tot, adquirint una nova creixensa y desenrotio que ningú hauria pogut sospitar.

Los segons, també han millorat notablement, y això que sols fá sis días que 'ls curaren; pero com se tracta de arbres bastant corpulents, havém représ per segona vegada 'l tractament, fent algunas incisions á la soca á mitj pam de terra. No dubtém de que avans de quinze días dits arbres estarán completament reverdits.

Fan llástima enguany molias vinyas americanas d' alguns termes vehins. Es tal la intensitat de la malaltia, que de no tractarlas á temps, sembla imposible que pogan brotar l' any que ve.

Inútil es dir que en tal estat la cullita que portan es imposible que arribi el cup.

Sabém d' alguns propietaris de vinyas cloròticas que tenen lo propòsit d' arrencarlas; tant convensuts están de la impossibilitat de que pogan aquellas fer res de bò.

Nosaltres, que estém convensuts de que moltas d' ellas tractadas á temps poden curarse plenament, doném lo crit d' alerta pera que 'ls que vulgan tractarlas de la manera que deixém exposada, pogan ferho; y no hi ha dubte, los que s'espavilin aviat, salvarán molts ceps y no haurán de penedirsen.

Pòsintse en feyna 'ls pagesos y s' estalviarán lo tenir d' arrencar al hivern molts ceps que d' altra manera anirán á parar al foch.

Rafel Mir Deas.

De "L' Averno..."

La font d' en Patró

No hi heu estat may? No coneheu el camí que partint de Biniamar serpeta per entre dues montanyes rebeldes d' oliveres, garrovers y pins? Camí desolat y mut de remors humanes, pero salmodiat p' els cants de les metlles y rossinyols de deli-

dades cantories, acompanyats p' els mussols y les notes discordants y estranyes dels negres y famèlichs corps.

Un torrent, sech en s' estiu y pobre d' aigo en s' hivern, marca sa retxa de l' estreta vall, interrompuda a mitjan lloch per una penya, qu' escapoló d' un quatre fort de ses muntanyes de su devora, l' encreua, un tay de sa penya, fins a més de sa mitat dona llum a un raig d' aigo, conegut per la font d' en Patró.

* * *

En Jacob, moro rich qu' habitava aquells contorns, tenia una fiya, la més garrida de les moretes qu' allevores vivian a la nostra terra; parexia una de les huries escullides p' el deu Allach per adornar el sev paradís. No volguen sabrer lo encantadora qu' era na Fátima: alta, morena, amb un moreno encès sonrosat, que produia s' efecte d' una blancor transparenta; amb uns uys candorosos, ardents, apassionats; cabeyes negres; nas lo més ben perfilat; boca fresca, grassiosa, pura; cara ovalada; gargumella ampla; brasos admirables y còs vincladis.

Qualsevol criatura la mirás quedava etzísat y d' ella n' estavan enyorats, no tant sols quants la veyan, sino que la fama de sa bellesa tenia catius a la major part dels sarrahins de Mallorca.

N' Assen, jove ben plantat y agrados d' una hermosura varonil, d' aquells joves que quant miran mostran s' esperit y dexan veurer sa bellesa ideal, era es preferit per na Fátima; s' unich que li havia encatuada s' anima presonera d' aquell ser d' hermosura privilegiada.

Pero n' Assen era pobre, y es pare de na Fátima, ambiciós, la prometé a n-el rey Patró: vey xaruch y fart de plers sensuals, que no disfrutava més que fent tayars colls a n-els desgraciats que no satisfeyan els seus més raras capritxos, y pasava un gust estremat devant els gestes que feyan les cares a n-el moment de separarles dels tronchs.

Na Fátima quant conegué els propòsits del seu pare, per lliberarse de l' infamios Patró, fuji un vespre, amb l' enamorat Assen. En Jacob s' en temé y los agafá just demunt sa penya encreuada, y fet vna fera pega cossa disforja a n' Assen qu' el fé redotar un bon tros y caura dins un avench; y agafant sa fiya p' els cabeyes la rossegá una bona estona, però quant volgué durllassen, se trobá amb sa cabayera dins ses mans y sense na Fátima... havia tornat dona d' aigo, y d' aquell temps ensá, plora sa desditxa.

El rey Patró prengué per una falassia aquest fet, que desconsolat per haver perdut tan bona proporció,

en Jacob li contava poch dies després dins el seu palau, y per tocarhó en ses mans, feu qu' el mateix Jacob l' acompanyás a n-el lloch ahont quedava sa mora encantada. Quant arribaren, primer en Jacob va tenir el coll tayat que no el rey moro apagada la set amb l' aigo que na Fátima li oferia, plorant per les enclaxes de les roques, qu' aquell dia retjaren sanch de l' enamorat Assen.

En Patró quedá de pedra, y la font batiada.

*

Si no eus agrada l' historia de la font, eus diré que na Fátima la m' ha contada amb sa veu de crestay, que les seves llágrimes degotant per la penya le fan ratjar amb abondancia per disoldre la corcor, que a n-el molenat Assen li feu la mala puntada de peu d' en Jacob; y en Patró, qu' es de pedra, encara ens ferá testimoni amb so bras all, aruy vella olivera, que sombretja aquell paratje encantador p' els qui senten anyoransa o volen curarse sa desgana amb un glop de l' aigo transparent y clara...

HET-CHEEM

Al Amo d' Es Ca d' Inca

Dimecrés passat, després d' haver sortit del gran funeral que celebraren a Sineu p' el Papa ahont vaitx comparexe per rendir el tribut d' agraiment que tots els cristians, no cristians y anticristians deven a n' aqueix gran homo, me vaig llevar el jach ab colseres de vellut y ses botines negres, y posantme es cassot y ser varques, me clav es capell de paumes y men vaitx cap a sa plassa. No mi vaig aturá gaire perque entre es renou dels pallés que per cridar s' atenció pegan a s' aram, sa saragata que me movia un homo de Deu cridant el ratoliner y sa música celestial que feyan els marxandos ab el tot hi-vá, y els cordadors ab l' escoci-ó-ribell, me maretjaren de tal manera que vaix haver de buidar.

Llavonses passant per sa plassa del Mercadal, ahont hi sol haver sempre mercancia de Muro y Sa Pobla, arrip a n' es Mercat y en voleu de gent y bordell. Parexia que sen anava á la vela. Un que comprava un xòr, un' altre que mercadetjave una vaca, aqueix que mirava ses dents á un ase, aquell qu' uyave una porc-casta; aquí un espèci de Simona que venia merengues, allá una gitana que lletgia sa planeta a un bisco. Ab una paraula tot estava en moviment, y ab aqueix moviment, brams, bels, grunys, mufades, crits sempentes y altres herbés, vaitx poder comprendre que es maretix de sa Plassa havia sigut sucra ab mel.

Cansat de tant de truy men entr dins una taverna ab s' intent de pegar un mach d' aigordent y mentres cama demunt s' altre pegava a sa pedra foguera per encendre sa pipa, me saluda un camarada meu de profesió (missatje), que després d' haverme dit que estava llogat ab vos, me demaná si hens voldria enviar qualqu' os p' es Ca suposat qu' en s' tanta vega.

Com havia tengut ocasió de veurerli es pel, sabia que lladrava d' hora y ab mallorqui, y me constava que si no feyen cas de ses lladrades, hi sabia posar ses dents; ab un mot qu' era un bon cá, me vaix

atropallar á dirli qu' heu faria ab molt de gust.

Lo que vos repetesch a vos oferintmé sirvent y franch amich.

El Sen Pallerofa.

Sineu 31 Juriol 1903.

CRONICÓ

Juriol de 1903

Dia 21.—A Palma per un tassonet d'aygordent hey hagué una bréga entre dos obrers resultant un mort. S' agresó fónch tancat.

—A Santa Eugenia desapararen dos petardos a sa finestra d' una casa. Valga que no hey hagué cap desgracia.

—S' escuadra inglesa que sortí de Palma día 18 del corrent se troba a Gibraltar.

—La mort de Lleó XIII ocupa s' atenció de tot el mon. Tots els quefes d' Estat dels paisos civilisats envian son condol al col·legi de Cardenals.

—A Alicant s' inauguren ses obres del port.

—Les tropes del Govern venezolá tenen un combat ab ses forses rebèl·les. Aquelles perden 200 homos y 100 aquelles.

—Arriban a Dublin eis sobirans d' Inglaterra.

Dia 22.—Ha estat elegit secretari del Cónclave Mons. Merry del Val, bisbe espanyol.

—Pera assistir al Cónclave, surten d' Espanya els Cardenal Casaña, Herrera, Sancha y Herrero.

—Surt de Madrid cap a Santander don Antoni Maura.

—A s' estació del Burgo (Zaragoza) descarrila s' exprés de Madrid a Barcelona. Els cotxos quedaren espenyats salvantse tots els pasatjers.

Dia 23.—A Algaida mentres una dona estava aguiant, tengué la desgracia d' encendrensé els vestits y no dantli temps pera demanar auxili, morí cremada (a. c. s.)

—Per iniciativa del Govern de Madrid se celebran en Sant Francesch el Gran, solemnes funerals per s' ánima de Lleó XIII. Hey assisteixen els Ministres y demás elements oficials.

—A les vuit del vespre la familia Real surt de Madrid cap a Sant Sebastiá.

—Els republicans creven que sa sortida den Maura del Govern es prelude de que ses eleccions municipals no se ferán ab molta sinceritat.

Dia 24.—Milers de persones visitan el cadávre de Lleó XIII esposat a l' iglesia de Sant Pere.

—El nou Ministeri troba dificultats pera provehir el cárrech de batle de Madrid puis han renunciat set personatges del mateix partit.

Dia 25.—En els vehins pobles de Bini-salem, La Pobla, Campanet, Cairari y Moscarí celebraren festa cívica y religiosa en honra de Sant Jaume.

—En Villaverde publica un folleto en el que exposa son criteri sobre nostre situació monetari, senyalant medis segurs, en es seu entendre, que sometrá al ecsamen

de les Corts. Es molt celebrat per la competencia que demostra.

—Els republicans festetjan ab un *mitin* el darrer discurs d' en Salmerón. Se lletgeix una carta d' en Costa qu' es denunciada p' el fiscal per excitar a la rebelió.

—A Patterson (Estats Units) una tempestat desfeta causa més de 200 víctimes y grans destrosses.

Dia 26.—A n' es «Pla de Sant Jordi» (Palma) trobaren un hò no mort, segons diven a consecuencia de punyalades.

—A Palma una dona que tenia ses facultats mentals trastornades, se tirá de sa gornisa d' un terrat a n' el carrer quedant morta en sech. ¡Deu mos conservi el seny més que la vida!

—La premsa lliberal publica inecsactes e irrespectuosas referencias respecte del Cónclave qu' es prepara.

—El marqués de Lema admet la bateria de Madrid.

—Les tropes del Govern de Venezuela han preses ses contraris, quedant ab tal motiu acabada sa revolució en dita república.

Dia 27.—En el Consey de ministros el President esposa son programa de govern esencialment econòmic.

—A Sant Enoch (Inglaterra) un tren d' excursionistes topa contra unes pilastres, perdent sa vida tretze persones.

Dia 28.—Se nombra governador del Banch d' Espanya a don Jusep Sánchez Guerra, y fiscal del Suprem a don Eugeni Silvela.

—La suscripció uberta pera construir un monument a n' en Sagasta puja 180,000 pessetes.

Dia 29.—A Manacor succehí un fet que no en vuy dar conte perquè no sa prenque.

—A Lluchmajor un altre...

Dia 30.—A Inca se pegá foch a un sostre, no hey hagué cap desgracia personal.

—Els diaris relacionan el probable viatge del Rey a Paris, ab sa projectada alianza franco-espanyola.

—Les festes de Valencia resulten molt brillants.

Dia 31.—A totes ses Iglesias de Mallorca se celebra un ofici ab exposició de Nostro Amo, pera impetrar del Altíssim el major acert en la elecció del nou Papa.

—A un magatzem de taulons des carrer de Fuencarral (Madrid) se declará un horrorós incendi.

—També a Madrid un tranvia agafá un aulot destrosantlo completament. Son pare qu' heu presencí, tot enfurit volia matar al conductor. Els policíes ho impediren.

Es CRONISTA

Lladrades y moxonies

Avuy repartim, ab el present número, a nostros suscriptors el segon cuader de l' important obreta L' Art d' estodiar qu' un notable lletrat mallorquí está escriguent p' els lectors d' esta publicacioneta.

Tots els qui deixin de rebre'ló poren donar avis a n' aquesta administració y les serà enviat totduna.

Durant la present setmana han pagat a la casa de la ciutat els atrassos que tenia l' Ajuntament ab els seus empleats. ¡Ja era hora! Feya unes quantes setmanes que teníam aquest assumpto en cartera per treurerl'ó a rotlo y ab gust veim ja el porem tirá a n' es pañer. Així nos agrada.

S' electricidat pareix que ja comensa a anar en ranga y ses obres adelantant devers es Gorch Blau qu' es un alê, si les noves que nos han dades son certes, d' avuy a dos mesos la carretera estaré feta y lo mateix la casa y demás punts que pertoca arrenegar entre aquelles penyes.

P' el mes de Novembre prop vinent, segons persona molt perita en la cosa, se ferá l' amollada oficial del fluit a Inca, Mancor y Selva.

Creim que si la cosa no muda, a Inca ab les societats s'utcehirá lo mateix que com en los moscarts, que per cada un qu' en matan n' acudeixen cents a s' enterro; morí la societat Centro y a n' el mateix local, ja n' hi tenim dues noves, una recreativa y l' altre d' instrucció. Menos mal si no s' hen mor altre y se repeteix s' aument.

Hem reparat que moltes de ses vinyes de Mallorca tenen se matexa grogor de que parla «L' Avernó» ab un article de fondo; el copiam, segurs de fer contents nostros agricultors. Alguns dels seus procediments curatius ja son coneguts y emprats per aquí; però n' hi ha un, el darrer, que p' els bons resultats que diu que dona, paga la pena de fer ses proves els nostros pagesos.

Dimecres prop vinent, diada de Santa Clara d' Asis, a l' iglesia del convent de Sant Geroni d' aquesta ciutat, a les nou hi haurá ofici solemne ab sermó per D. Miquel Llinás, Vicari de Moscarí.

Aquesta festa ja fon fundada per la Venerable en honra de Santa Clara, la seva gran protectora de la cual va rebre moltes gracies y favors.

D' avuy a vuit dies també hi haurà festa de San Lloaxim, Pare de la Verge Maria; a les nou l'ofici predicanthi D. Rafel Ramis Prevere.

D. Andreu Morey, ha cesat en la direcció del Collegi de Sant Tomás d' Aquino d' aquesta ciutat, haguentsen encarregat nostre amich D. Pere Ferrer Alzina.

Sabem pensa introduir reformes d' importancia en dit establiment.

La festa d' els Angels que es celebrá diumenge passat a Sant Francesch fonch molt solemne. Dita iglesia tot lo dia va esser visitada p' els feïls amb motiu del Jubileu.

Com havíem anunciat se celebrá la festa en honor a Sant Domingo de Guzmán en l'iglesia del mateix nom.

El Penitencié don Mateu Garau benehí la nova campana, posantli el nom de *Dominica*, de la que foren padrins don Nadal Garau canonge Doctoral y doña Maria Ignacia Verd. El Rector de Montuiri textí un hermós panejirich del gloriós Fundador. El vespre s'acabá sa novena, predicant dit canonge Penitencié. Estigué eloquent demostrant els drets y devers que tenim respecte al cultu catòlich, y lo util qu' es a l'actual societat el rezo del S. Rosari. Tant en les funcions del dia del Sant, com en les completes de la nit anterior l'iglesia estava plena, de gom en gom.

L' altar major embellía. En mitj de la tenda y enrevoltat d' una gloria d' angels se destacava el cuadro de S. Domingo. Bombetes eléctriques amb ventayetes (tulipas) de variats colors, y rams de flors adornaven dit altar. La forsa pera la llum elèctrica la regalá el fabricant de texits don Vicens Enseñat y l' instalació la novella companyia d'aquest fluit.

Donam l' enhorabona al Sr. Custo y a tots quants contribuïren a que dita festa resultás solemne y esplèndida.

Com tots els anys a derrera hora se va promoure festa de carrer. Consistí en revetla, corregudes, y ball de xeremies es capvespre y vespre del dia del Sant. P'es carreres de Sant Domingo y Mercat se passetjaven les atletes més gua-

pes d' Inca. Hi hagué molta animació.

Es batle d' Inca Sr. Alzina ha manat que paguin es consum de l' any 1895 fins a 1902, els qui encare heu deven. Molt be. ¡Fora cames coxes!

Dit senyor se mereix ses mononies d' *Es Ca d' Inca*, per haver escoltat lo que li deya respecte de ses crides diumenge passat; e imposat multes, a dos pastors que sense permís, pasturaven son bestia dins camp d'altri, y a dos subjectes que corrian amb carretó per dins la població.

El Batle de Pollensa no dexá cantar en el teatre s' orfeó d' Inca, per guitseries que no paga es parlarne, mirau si era per poca cosa que diven que fou per cuestió de partits entre ls pollensins.

Y qui va tenir les pèrdenes y los desayres foren els nostros. Es ferrer heu pagá p' el carboner.

Ab motiu de anar a visitar la Moreneta de Lluch, hem tengut la visita de molts d' ervissenchs, que segurament aprofitant la baratura dels passatges, han pensat assistir a les fires y festes qu' han comensades avuy a Palma.

Publicacions rebudes

Hem rebut y agrahim: El núm. 662 del setmanari EL LABRIEGO. Vat' aqei el sumari: Claudio Oliveras Massó. Higiene de los vinos. (conclusión).—J. B.: Aprovechamiento del orujo.—Certamen del Centro agrícola.—Procedimiento útiles: Reconocimiento de la pureza del aceite.—Para obtener frutas grandes.—Una nueva enfermedad de los guisantes.—Noticias varias: Importancia de la Estación Enológica de Villafranca.—Venta de vinagres nocivos.—Los paraganizos.—Observaciones meteorológicas.—Salida por la tangente.—Perqué s' ha d' escriure.—Penadés: Crónica local y comarcal.—Parte religiosa.

El núm. 747 de L' ART DEL PAGÉS. Sumari: Lo petit crédit agrícola.—Exemple digne d' imitar-se, per R.—L' oxigeno en la viticultura.—Memoria sobre ls productos hortícolas de nostre mercat que podrian tenir íaél y útil venda a París, per Simón Dot.—Carta de Mollet del Vallés, de *Vicens Plantada y Fonellada*.—Varietats.—Noticias, y cullitas, frans y mercats.—Fires y festas majors de Catalunya.—Mes d' Agost.—Petita correspondencia.

El núm. 106 del setmanari LLEVO, que ven' la llum a Sant Feliu de Guixols. ab motiu d' e' la festa de son Patró es extraordinari y va il·lustrat' amb diferentes vistas de dita ciutat.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca

Preus que retgiren a n' aquesta ciutat dijous passat.

Bassó es quintá 42 kíl. a 75'00 pts.
 Xexa a 16'00 id. sa cortera
 Blat de 15'50 a 16'00 id. id.
 Ordi a 9'50 id. id.
 Sivada del país a 8'00 id. id.
 Id. forastera a 7'00 id. id.
 Blat de les índies a 16'50 id. id.
 Favas cuïtores de 18'50 id. id.
 Id. ordinariis veyes a 17'00 id. id.
 Id. novelles a 15'50 id. id.
 Monguetes de confits a 40'00 id. id.
 Id. blanques a 36'00 id. id.
 Fasols a 30'00 id. id.
 Ciurons a 25'00 id. id.
 Segó squeta de 30 Kg. a 6'50 id.
 Id. id. de 40 Kg. a 8'25 id.
 Id. id. de 50 Kg. a 10'00 id.
 Gallinas sa terça a 0'95 id.
 Galls id. a 0'70 id.

Ous sa dotzena a 1'20 id.
 Patatas es quintá a 3'75 id.
 Cañom blanch a 55'00 id.
 Id. negre a 50'00 id.
 Safrá s' unze a 3'00 id.
 Oli (sa mesura) a 16'50 id.

OSSOS Y LLEPADURES

A un exámen:
 —Digam, atlot, ¿quants son els inimichs de l' ànima?
 —Dos—contestá tot rebent s' atlot.
 —¿Qué vol dir dos?
 —Si senyor: el mon y el dimoni.
 —Però, y sa carn?
 —Jo li diré, com els carnicers la venen tan cara sobretot es d' Inca, y per més fer donant tant d' os, mon pare no vol qu' en comprim a casa y per axò ha deixat de ser enemich per la nostra familia.

Tarjeta anagramática

Ramona Pol Cerdá
 1 2 1 1 1 1 1 2 2 2 1 1 1

Ab ses lletres d' aquesta tarjeta, repetides tantes vegades com indican els números de devall, compondre es nom d' una institució choral.

Fuga de consonants

E. ia. e. a. oa.
 e. o. o. a. o. aya. e.
 y. e. a. e. a. e. a. a. e.
 ui. ia. e. a. oa.

El Sen Juavert.

Ses solucions diumenge qui vé.

Solucions dels ossos del núm passat.

Al triangu de números *M&LSIÓN*.

A la Xarada, *BR&SCA*.

A la Creu de punts

MI
 AM
 LA
 MALFERIT
 EL
 RE
 IO
 TE

A l' autor de la xarada del derrer número.

Lleigía, ulleres posades,
 Vostra derrera xarada
 Sansse poré dar passada
 Que a un bresca dasen llepades
 N' Ayna que heu fa a grapades
 (Aquesta es sa meva dona)
 —Asé 'm digué, y perdona
 Axò son bresques de mel—
 . . . Qu' hem perdoni Sant Miquel...
 ¡Es llesta sa meva dona.
 El Cent Pallerofa.
 Sineu 4 de Juriol 1903.

Correspondencia

D. J. de R. *Esporlas*.—Hem rebut lo vostro. Li falta es titol, enviaulo y mostrau sa careta que desitjam coneixervos.

A n' els colaboradors d' *Es Ca*.—Les avisam que per enviarnos original d' impremta, n' hi ha prou ab segels de quart de centim.

Venta de Terres

Se ven a plassos o al contat, tot d' una vegada o a bossins, una finca de terra de una corterada de estenció, aferrada ab sa derrera casa de la part dreta del camí de ciutat y confrontant a la carretera, ab caseta y pou, poblada de figueres y ametllers.

MES un' altre finca de terra de uns set cortons d' estenció, poblada de figueres le ametllés, ab pou y caseta confrontant ab de camí de Biniagual, (travesía en el camí de Ciutat) y a una vintena de minuts de distancia.

Informarán en aquesta impremta y a casa den Miquel Darán—Fuster—Carré de Mallorca.